

19/62

NAŠALUČ

FEBRUAR

Med nami

Mesec je minil in spet vas pozdravlja »Naša luč«. Sedaj po svečnici je predpust, to je čas do pepelnice srede, ko se začenja postni čas, s katerim se kristjani pripravljamo na praznike našega odrešenja, na spomin Kristusovega trpljenja in vstajenja.

Mnogi so poravnali svojo naročnino in novi rojaki so se javili, da želijo dobivati naš list. Pozdravljeni v naši sredi. Vse druge prijazno vabimo.

VOŠČILA

Vso srečo v novem letu Vam želijo še rojaki:

Dragomil VODOPIVEC iz Göteborga na Švedskem. — Družina WEINDORFER iz Francije. — Družina Janez KROPIVSEK, Rosenlaan 30, p. Lutterade (L), Nizozemska. — Anton ZOT iz Frederiksverka na Danskem. — Jožef VUČKO iz Chicage v Združenih državah.

Z vseh vetrov

Kanada. — Tudi v Kanadi rojaki uporabljajo moderen način, kako pokazati kulturo našega naroda drugorodcem in sebi pripraviti prijetne urice, namreč »folklorne skupine«. Novembra je v Torontu nastopila »Prekmurska folklorna skupina« pod vodstvom g. Fojša, ki je navzočim pričarala v narodnih nošah celo vrsto najrazličnejših narodnih plesov ob spremljavi mladih harmonikarjev. — V novi cerkvi Marije Brezmadežne, ki so jo rojaki sezidali, so blagoslovili nov krstni kamen. — Posebno doživetje za otroke, a tudi za odrasle je bila spevoigra »Zvezdica Zaspanka«, ki so jo pripravili č. g. Zrnec, arhitekt Vilko Čekuta in Stane Ulčar. — Rjaki v Hamiltonu pa se pripravljajo na ustanovitev svoje župnije in zbirajo za to potrebna denarna sredstva.

Venezuela. — Tudi letos so se rojaki v tej južnoameriški državi razveselili Mohorjevih knjig, posebno še prelepe knjige »Fatima«, ki je bila nepričakovano hitro razprodana in jo sedaj v Celovcu spet tiskajo.

Brazilijska. — O rojakih v Braziliji dolgo nismo nič vedeli, dokler nam jih nista lanski in letošnji Mohorjev koledar odkrila. Ta velika država, kjer pridelujejo kavo, je postala pred zadnjo vojno zavetišče za mnoge Primorce, po vojni pa tudi za druge naše

rojake. V mestu Sao Paulo so imeli krasno uspelo slavje naše narodne pesmi v okviru slavja rojaka Enija Fonda, ki je postal prvi doktor latinščine na tamkajšnji univerzi. Nekateri rojaki so prišli na to prireditve 600 km daleč, drugi 430 km (!). Za vzgled so, kako moramo tudi mi podpirati svoje domače prireditve in se jih udeleževati, četudi to kaj stane.

Izseljensko romanje v *Rim*

Da bi obrnili pozornost sveta na problem izseljencev in da bi izrazili sv. očetu zahvalo za ureditev dušnega pastirstva med izseljenci, se pripravljajo skupno romanje v Rim iz zapadne Evrope. Posebna potovalna agencija je prevzela organizacijo tega romanja, da bo kar le mogoče poceni in obenem zanimivo. Romarji bi si ogledali ob tej priložnosti zanimivosti starodavne Rima, sprejeti bi bili pri sv. očetu Janezu XXIII., enkrat bi imeli skupno zborovanje, pri katerem bi nastopile tudi folklorne skupine raznih narodnosti. Posamezne narodnosti bodo stanovale skupaj.

Romanje se bo vršilo poleti in sicer od **2. do 8. avgusta.**

Kaj več o tem bo še sporočeno.

To romanje je lepa priložnost za koristno izrabljene počitnice.

Uredniški kotichek:

TI ŠKRAT PRESNETI!

V tiskarni se večkrat jeze na škrata, ki se na tihó priplazi in tiskarjem kaj zmeša, večših tako, da potem branje nima ne glave ne repa. — Ta škrat presneti je v 1. številki letošnje »Naše luči« vzel na »piko« naše rojake na Švedskem. Rjaka Urbančiča je naredil na str. 18. za Znidaršiča. — Mesto Malmö, ki je na Švedskem, pa je postavil na Norveško! Zlodej res ne zna drugega kot mešati ljudi.

Opravičilo

Pred božičem imajo povsod na svetu poštarji veliko dela. Tako se zgodi, da se ta ali ona pisma tudi izgubijo. Uredništvo »Naše luči« na primer ni prejelo do danes še pisma, v katerem so bile novice iz BELGIJE in NIZOZEMSKJE za prejšnjo številko.

Kdo bo preprečil eksplozijo?

Neki angleški časopis je pred kratkim objavil pretresljivo sliko, ki zemeljsko kroglo predstavlja v obliki atomske bombe. Iz politično najbolj kočljivega mesta zemeljske krogle visi vžigalna vrstica, ki že gori in se njen plamen z ostrim cvrčanjem bliža atomski bombi — zemeljski krogli.

Pod sliko stoji napis: »Kdo bo preprečil eksplozijo?«

Zdi se, da ta slika točno prikazuje stanje sveta na pragu leta 1962.

Zavedamo se, da človeštvo še nikoli ni živelo v tako silni nevarnosti.

Plamen na vžigalni vrstici se z usodno naglico bliža svojemu cilju.

Zato enoglasen krik vznemirjenega človeštva: »Kdo bo preprečil eksplozijo?«

+

To vprašanje je v resnici usodno.

Bo morda to rešilno izvršila POLITIKA?

Bog se je usmili!

Politiki in diplomati vseh stopenj in vrst neprestano pišejo in govorijo o miru.

Popoln polom!

Uspuh?

Sedemnajst let po najstrašnejši vojni še vedno ne vemo, ali živimo v povojnem ali v predvojnem času.

+

Kdo bo preprečil eksplozijo?

Morda GOSPODARSTVO s svojimi drznimi zasnovami, s svojimi triletkami in petletkami? Načrtno gospodarstvo je vsekakor nujnost modernega življenja. Toda dokler bodo gonilne sile gospodarskega življenja in napredka sebičnosti, lakomnosti in ljubosumnosti posameznikov, skupin in narodov, tako dolgo bo ta napredek nosil v sebi kal razpora in novih vojn.

Iz zgodovine vemo, da je marsikatera vojna imela svoje najgloblje korenine prav v brezobzirnem boju za gospodarske koristi.

+

Kdo bo preprečil eksplozijo?

Morda TEHNIKA s svojimi sijajnimi uspehi na vseh področjih, ki so jo privedli do sputnikov in vesmirskih ladij in ji s tem odprli pot v vesoljstvo?

Baje je rdeča zastava že pristala na luni.

Dobro!

Toda ali bo na zemlji zaradi tega kaj boljše, mirnejše in varnejše?

Dvom je več kot upravičen.

Menda so rakete skrbno razkužili, predno so jih izstrelili proti luni, da ja ne bi tja zanesle kakšnih bacilov.

Tudi to je lepo!

Ali, čudno, »umnim« iznajditeljem se kljub izrednim zmagam v tehniki ni posrečilo tu na zemlji uničiti **duhovnih bacilov** laži, sovražstva in krivičnosti.

Tehnika je gotovo lepa reč, a še daleč ni vse.

More koristiti, more pa tudi škoditi.

Ščiti življenje in seje smrt.

Gradi sijajne tovarne, mesta in mostove, a jih čez noč spreminja v ruševine.

Tehnika je velik, a **nezanesljiv** prijatelj.

Tehnika je dvorezen meč.

In ako pomislimo na največji triumf tehnike, na ukrotitev atomske sile, nas obide groza.

Ura je v resnici 5 minut pred 24.

+

Kdo bo preprečil eksplozijo?

Hitro! Mudi se!

Plamen na vžigalni vrstici sika vedno živeje.

Kdo?

1 9 6 2

N L

2

Jasno je, da nas politika, gospodarstvo in tehnika, kakor so to nujne, pomembne in koristne zadeve, same po sebi ne morejo rešiti.

Kdo torej?

Naj ponovimo misel, navedeno že v eni lanskih številk »Naše luči«, ki poudarja: »UPOR ATOMA PROTI ČLOVEKU JE SAMO SIMBOL UPORA PROTI BOGU«.

Tu je jedro vsega vprašanja.

Tu tiči izhodiščna točka našega reševalnega dela.

+

Kdo bo tedaj preprečil eksplozijo?

Mi!

Ne Bog!

Mi! Z božjo pomočjo.

Kako?

Tako, da bomo v svojem osebnem, družinskem, poklicnem in javnem življenju uresničili ideale Gospodovega evangelija.

Mi!

»Bog potrebuje ljudi.«

Politika, gospodarstvo in tehnika so slepe sile in potrebujejo ljudi, ki so polni božjega duha. Potrebujejo ljudi krščanske pravičnosti in ljubezni.

+

Hej, bratje in sestre, ura je 5 minut pred 24.

»Čas je, da iz spanja vstanemo!«

Gori!

Hitimo reševat!

Da pa bomo koristno orodje pri tem reševalnem delu, zvesto poslušajmo sv. Pavla, ki nam na Novo leto kliče: »Preljubi! Razodela se je milost Boga, našega Odrešenika, vsem ljudem: uči nas, da se odpovejmo brezbožnosti in posvetnim željam in na tem svetu trezno in pravično in pobožno živimo, pričakujoč blaženega upanja in veličastnega prihoda velikega Boga in Zveličarja našega, Jezusa Kristusa, ki je dal sam sebe za nas, da bi nas odrešil vse krivice in zase očistil kot izvoljeno ljudstvo, vneto za dobra dela« (Tit 2, 11-14).

+

Slovenci in Slovenke, postojmo in poslušajmo božji klic v usodni uri, na pragu leta 1962.

Ne bodimo mevže, ki svoj plašč obračajo po vetru ter jim življenje poteka brez smisla

in cilja. Taki ljudje so zase in za druge največja nesreča.

Veliki časi zahtevajo velikih ljudi; ljudi, ki vedo, kaj so in kaj hočejo; ljudi, na katere se človek more zanesti v vseh okoliščinah.

Le taki ljudje morejo postati resnični kristjani in pravi rešitelj sveta. V-ko.

Kaj je res?

Kristus nikoli ni živel, nikoli ga ni bilo na zemlji. Kristus je prazna utvara verskih fanatikov, judovskih sektašev. Razen svetega pisma ni nikjer poročil o njegovem bivanju in življenju na zemlji.

To ni res! Razen svetega pisma imamo še druge prepričljive dokaze, da je nekoč v Nazaretu v Palestini res živel neki Jezus Kristus, ki ga je rimski oblastnik Poncij Pilat dal usmrtiti. Človeka, ki ga ni, ne more nihče usmrtiti...—

Prva priča: judovski zgodovinar Jožef Flavij. Druga priča: znani rimski zgodovinar in pisatelj Tacit. V svoji knjigi »Anali« piše okoli leta 100 po našem štetju: »Ustanovitelj te verske družbe (-kristjanov) Kristus je bil za časa vladanja cesarja Tiberija usmrčen, in sicer pod prokuratorjem (-oblastnikom) Poncijem Pilatom.« —

Poleg teh dokumentov imamo še druge zgodovinske dokaze, vse še iz 1. in 2. stoletja. Kristus je tako zagotovo živel, kot so gotovo živeli Pilat, cesar Tiberij in Neron! Torej nam ne ostane drugega, kot da se z mislijo, da je res živel, spoprijaznimo. Seveda to marsikomu ne ugaja. Kajti Kristus je učil stvari, ki človeku dostikrat ne prijaajo.

Kristus je zame čudovit človek, enkratna, vsega spoštovanja vredna postava, učitelj resnice, kot so bili Buda, Konfucij in Platon. Silno mi ugaja, da je zaradi svojega prepričanja šel v smrt. Pogosto herem sveto pismo, zato moram priznati, da mi njegovi govori in prilike imponirajo.

Če res pogosto bereš sv. pismo, potem si gotovo opazil, kako Jezus iz Nazareta samega sebe vedno znova in jasno, s polno zavestjo, nedvoumno in ne samo na splošno, imenuje Sina božjega. Zaradi teh izjav, (»ker se je delal Sina božjega«, kot so mu

Zima

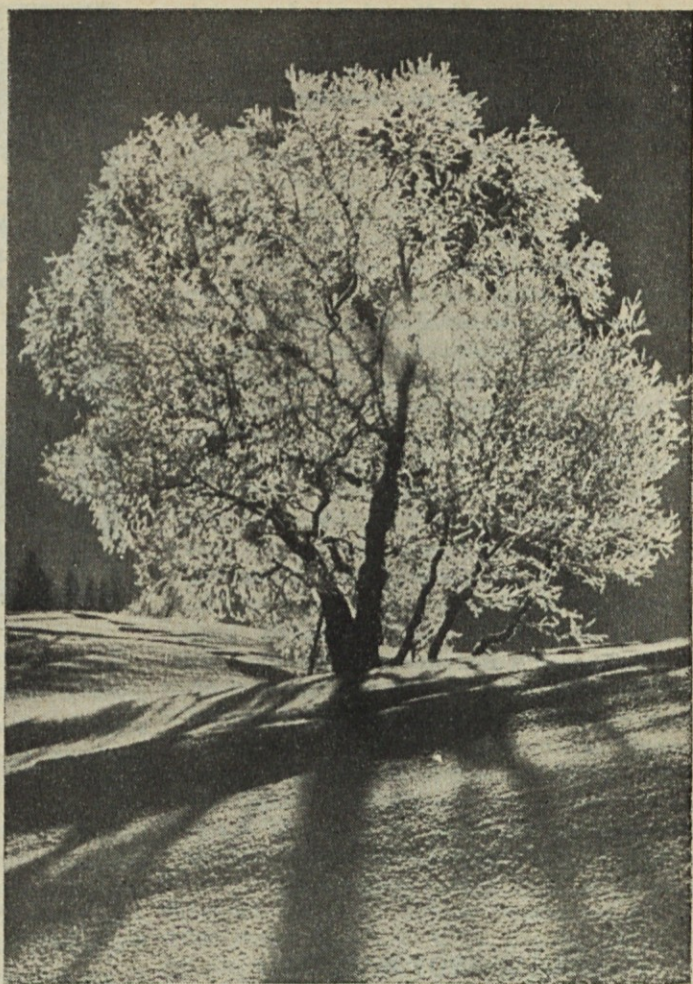
*Nesrečna zima mrazi me
in dolgo proč ne spravi se.*

*Ledeni krivc in sever še
nemilostljivo brije me.*

*Pod snegom zemlja skriva se
in kakor mrlič taka je.*

*Če sonce pa le iskri da,
življenje zopet vse ima.*

Narodna

očitali Judje), je bil tudi obsojen na smrt. Prav tako si gotovo opazil, da pogosto zahteva težke reči: »Hodi za menoj!« ali »Jaz sem pot, resnica in življenje« in »Kdor vame veruje, bo zveličan, kdor ne veruje, bo pogubljen!« Saj ni mogoče, da bi ti pri branju svetega pisma ne vzbujale pozornost nekatere prav čudne in čudovite reči, ki so se dogajale okoli njega ali pa jih je sam delal: ozdravljenje bolnikov, oživitve mrličev in končno njegovo vstajenje od mrtvih. Torej bo Kristus nekaj več kot le učitelj resnice ali spoštovanja vredna osebnost.

Da, da, take reči kot na primer čudeži in podobno, teh stvari pa ne jemljem resno. Te reči so si izmislili in zapisali njegovi učenci.

A tako, v svetem pismu izbiraš, kar ti uga-ja, zametaš, kar ti ne prija. Potem seveda nimava kaj več debatirati! — Če si pošten moraš priznati, da imamo samo dve možnosti: ali sveto pismo sprejmemo v celoti ali pa ga v celoti zavrnamo, druge izbire ni! Vse sveto pismo, vse štiri evangelije, in potem seveda tudi celega Kristusa, vse, kar o njem stoji zapisano, brez popravkov ali izpustitev! In potem ne preostane drugega, kot priznanje, da je Kristus sin živega Boga! Vsa druga vprašanja se nato rešijo sama po sebi. Le premisli, kaj vse se da zaključiti, če dokažemo, da je Jezus iz Nazareta v resnici Sin božji, ki je prišel na svet! In to je dokazano, drži kot pribito!

In vendar, kdo naj verjame, da je Kristus

res od mrtvih vstal? Vse drugo bi verjel, tega ne. Saj tudi sveto pismo — ko govori o vstajenju — ne reče, da je Kristus od mrtvih vstal, temveč le, da so njegovi učenci o tem bili prepričani.

To seveda ne drži. Dokaz so Judje sami, ki bi z lahkoto spodbili to njihovo prepričanje, češ, saj je mrtvo truplo še v grobu. Toda trupla ni bilo več! O tem tudi Judje niso mogli več dvomiti, zato so se skušali izmazati iz zadrege s praznim izgovorom, da so učenci truplo ukradli. Če bi bilo to res, bi ne bilo težko dokazati. Kaj vse bi Judje dali za tak dokaz! Saj jih nič ni moglo bolj prizadeti kot vstajenje Jezusa od mrtvih, ki ga je celo v naprej napovedal. A dokaza proti vstajenju, ni od nikoder! Torej je Kristus res od mrtvih vstal, ne samo v domišljiji učencev, temveč v resnici. Jezusovo vstajenje od mrtvih je zato temelj naše vere. — In če te vse to še ne prepriča, pomisli na naslednje: ali je mogoče, da bi krščanska vera temeljila na prevari, pobožnih lažeh, kraji in sleparjenju z mrtvim truplom? In da bi se taka vera držala skozi stoletja in tisočletja in pri tem preobrazila svet? To je nesmisel! —

Pa vendar ljudje raje verjamejo temu nesmislu, samo da ni treba priznati resničnosti Kristusovega vstajenja. — Spoznala sva že zadnjič: nevera zahteva od svojih »vernikov« več »vere« kot pa prava vera!

POZNAŠ SVOJ NAROD ?

1. Kako sta se imenovali slovenski državi v zgodnjem srednjem veku? (Pravilen odgovor zasluži 3 točke).

2. Odkod sta prišla sv. brata Ciril in Metod, blagovestnika Slovanov (Pravilen odgovor zasluži 1 točko).

3. Kateri narod iz Azije je razdelil Slovence in Slovake? (Pravilen odgovor zasluži 2 točki).

4. Kateri slovenski narodni voditelj je umrl l. 1917? (Pravilen odgovor zasluži 3 točke).

5. Kateri je najvišji vrh v Julijskih Alpah? (Pravilen odgovor zasluži 3 točke).

Odgovori (glej na strani 6) zaslužijo oceno: 12 točk: odlično, 11-9: prav dobro, 6-8: dobro, 5-1: slabo.

Ko boste brali to »Našo luč« bo že mimo praznik Marije Device, ki mu pravimo — **svečnica**. Naj vas vsaj ta slika Marije z Detetom Jezusom spomni, da ta dan blagoslavljuje v cerkvi sveče. Zato pravimo prazniku svečnica, mesecu februarju pa — **svečan**.

Praznik je spomin na dan, ko je prinesla božja Mati malega Jezusa v tempelj in ga tam po judovski šegi darovala Bogu, kot so darovali vsakega prvega otroka v družini. V templju ga je vzel v naročje starček Simeon, pravičen in bogaboječ mož. Razodeto mu je bilo, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Odrješnika. Zato je dejal, ko je vzel v naročje Jezusa: »Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika po svoji besedi v miru. Zakaj videle so moje oči tvoje zveličanje, ki si ga pripravil pred obličjem vseh narodov: luč v razsvetljenje poganov in v slavo Izraela, tvojega ljudstva«.

Kristus je luč v razsvetljenje narodov. Ta misel preveva vernike, ko pri blagoslovu sveč drže v rokah prižgane sveče.

Večer Prešernovega življenja

France Prešeren je največji slovenski pesnik, ki je brez predhodnikov, ki bi mu kazali pot, dvignil slovensko pesništvo na evropsko višino. V zbirko slovenskih pesmi je vpeljal nove pesniške oblike, kot so: sonet, gazela, glosa, balada, romanca in druge. Večja njegova pesniška dela so »Sonetni venec«, »Krst pri Savici«, »Sonetje nesreče« in »Gazele«.

Rodil se je leta 1800 v Vrbi na Gorenjskem. Izučil se je za odvetnika in je služboval kot odvetniški pripravnik, od leta 1846 pa je bil samostojni odvetnik v Kranju. Umril je leta 1849 in je pokopan v Kranju na Gorenjskem. Prešernova rojstna hiša v Vrbi je spremenjena v muzej. Iz njegovega rodu izhaja tudi sedanji ljubljanski škof Anton Vovk.

V njegovem času je globino njegovih pesmi doumela le peščica izobražencev.

V knjigi »Fundamentalka«, ki jo je sestavil msgr. Srečko Gregorec, piše o večeru njegovega življenja to:

»Dr. France Prešeren, odvetnik, prvak slovenskih pesnikov, bistroumen, zelo nadarjen, resnicoljuben in srčno dober, je postal viharjev notranjih igrača, da je razocaran občutil 'življenja gnus'. Trpljenje in več let neurejenega življenja sta ga oslabila. Po daljšem bolehanju je spravljen z Bogom — spovedal ga je kranjski dekan Dagarin — umrl v Kranju.

Že leta 1836 je zapisal v 'Krstu pri Savici':
'da srečen je le ta, kdor z Bogomilo
up sreče onstran groba v prsih hrani!«

Naj vas seznamimo s kratko vsebino te povesti v verzih! Prešeren popisuje čase, ko so prišli Slovenci, tedaj še pogani, v stik s krščanstvom. Med pristaši enega in drugega svetovnega nazora so se vneli boji. Pod Črtomirovim vodstvom se poslednji branilci stare vere zatečejo v Ajdovski gradec v Bistriški dolini v Bohinju. Vzdržé sovržnikovo šestmesečno obleganje in se na posled odločijo za izpad iz trdnjave. Prav tedaj pa Valjhunova vojska naskoči trdnjavo. V silnem bojnem metežu pade junaška poganska četa, le Črtomir se reši. Pretresljiv je Črtomirov nagovor na četo pred izpadom. Iz njega zveni vznesen klic

o veliki slovanski skupnosti in želja po svobodi.

To govori uvod v pesnitev. Pesnitev sama pa pove, kako je bilo v srcu tega junaka, ko je bil poražen in kako se je dal krstiti.

Črtomir stoji ob Bohinjskem jezeru in razmišlja, kaj se je vse dogodilo. Spomni se na Bogomilo, lepo svečenico, božjo služabnico, ki je na Blejskem otoku odpirala in zapirala svetišče boginje Žive. Zahrepeni, da bi jo še enkrat videl. Znan ribič ga odpelje v čolnu preko jezera na varnejši kraj in posreduje, da se naslednje jutro srečata z Bogomilo pri slapu Savice. Bogomila dospe tja v spremstvu krščanskega duhovnika. Poraženi vojskovodja jo ves srečen objame. Ko mu Bogomila razodene, da je postala kristjana in molila zanj, da bi se živ vrnil iz boja in spreobrnil k pravi veri, ji Črtomir v čustveni zavzetosti pove, da ji hoče slediti kamor koli. Pripravljen je sprejeti vero, ki po duhovnikovih besedah uči, da so »ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi«. Bogomila mu razodene, da ne more postati njegova nevesta. Zaobljubila je večno devištvo in želi na ta način služiti Bogu. Prepričana je, da bo za Črtomira z molitvijo naredila več dobrega, kot bi naredila s postrežbo in ga bolj osrečila kot z zakonom. Duhovnik pokaže junaku pot iz te srčne stiske. Kakor je služil poganskim bogovom, naj sedaj služi resničnemu in edinemu Bogu. Naj gre v Oglej in postane duhovnik svojemu narodu. Ves prevzet od nebeške zarje, ki obsije Bogomilin obraz, sklepe Črtomir razdati svoje imetje in se dati krstiti. Tako se potem izvrši krst poganškega vojskovodja pri slapu Savici. Črtomir gre nato v Oglej, postane mašnik in svoje življenje posveti kot učitelj in duhovnik svojim rojakom.

PESNIKOM LETNIH ČASOV

*Kdor govoriti kaj ne vé,
on vreme hval' al' toži;
kdor pevcev peti kaj ne vé,
od letnih časov kroži.*

France Prešeren

Predpustni govor na veselici

Cenjeni gospodje, drage gospice, predrage gospe!

Bliža se pust, predpustni čas, ko rad človek človeka vzame. Slovenska pesem se glasi: »Sem se oženil, se kesam za ta preljub moj ledik stan, za ta preljub moj ledik stan se jokam noč in dan.«

Slovenski pregovor pravi: »Premisli trikrat, preden spregovoriš, premisli devetkrat preden storiš!« Torej se odloči »za« ali pa.. pust! Vedno pa ne pust, da te desetkrat ne pogreva. Prepozno škoda je zvoniti.

Fantje, zakaj govorniki in ljudje v pisnih vedno nazdravljajo: »Cenjeni gospodje! Drage, predrage gospe!«? Francoz pravi moškemu enostavno »Mesjé« Monsieur! Gospod ta, gospod on. Vedno pa pravi »Chère (draga) Liliane« ali »très chère madame« (predraga gosa)! Tudi po poljsko enako: »Pan Franek, pan Janek, Vojteh ali pan Stašek«, vedno pa »droga kohanka!« (draga ljubica)!! To je torej drago. Vsak dan dva litra vina, par štamperlnov žganja, pakelc tobaka, ob nedeljah in praznikih na divji fotbal, katch ali boks teater, too paa menda ni pre-e-drago!!

Ali koga zanima, kako drage so dame? Je in ni, ni in je resnična sledeča zabavna poezija:

Neko nedeljo v mestu me na kratkem sprehodu neka neznana damica nekako čudno pogleda v oko, jaz pa njo. Prijazno se nasmeji, jaz pa tudi. Odkritosrčno pove, da je namenjena na ples, jaz pa tudi. Oh, ti srečna nedelja!

Ko je zaigrala godba, sva nekajkrat valčik, rumbo in swing zaplesala. V srcih vnele so se želje vroče. Spoznala sva da drug brez drugega ne bova mogla več živeti...

Ko je godba marš-ven zaigrala, za vogalom tako sva se vzljubila, da bi kmalu drug drugega pojedla. Rekla je, da oče nikdar nič ne reče, ali mam'ca, kaj ta k temu poreče?! »Ej, ljuba draga moja, kar se tvoje mam'ce tiče, je pač zadeva moja.« Šepeče v uho sem ji dejal: »Ti si moj drag ideal.« Iz očesca vline so se srebrne solzice. Koj z robcem obrišem raz njeno mlado ličice. Še zadnji poljubček vroč in voščila sva si srečno lahko noč.

Cel teden se mi je sanjalo, da se je nešte-to svatov okoli naju vrtelo. Prihodnjo nedeljo najlepšo kravato za vrat si zadrghnem, rokavičke v roke in čez ram'ce plašč si ogrnem. Ponosnih korakov, lica vroča in ušesa so tlela, kot bi se na razbeljenem železu pekla. Srce močno je bilo, kot bi kladivo kovaško po nakovalu bilo. Pogledam, prisluhnem, na rahlo potrkam na duri, ves iz sebe — vstopil sem noter.

Ona koj me predstavi: »To kavalir je moj pravi.« Jaz razodenem svoje srčne želje, da njej edini žrtvovati čem življenje svoje!

»Koliko pa zaslužiš, kakšna je tvoja plača?« me mam'ca strogo vpraša in že misli, kakšna bo nje hčere palača.

»Petnajst tisoč na petnajst dni znese, na mesec trideset tisoč, na leto povprečno tristo ti - -« »O, ti - ti . . . ! Iz tega pa ne bo nič. Ti si še prezelen in mlečen fantič. Povprečno trideset tisoč na mesec moji hčeri ne zadostuje za šminko, puder in parfem.«

Groza me je spreletela, ko bi sibirski zima me objela. Mam'ca še in še je vpila, da njen želodček drugega ne prebavlja kot torte, čokolade, bonbone in biskvite vsake sorte. In pa: kadar se bo omožila, ne bo kot ciganka okrog hodila!

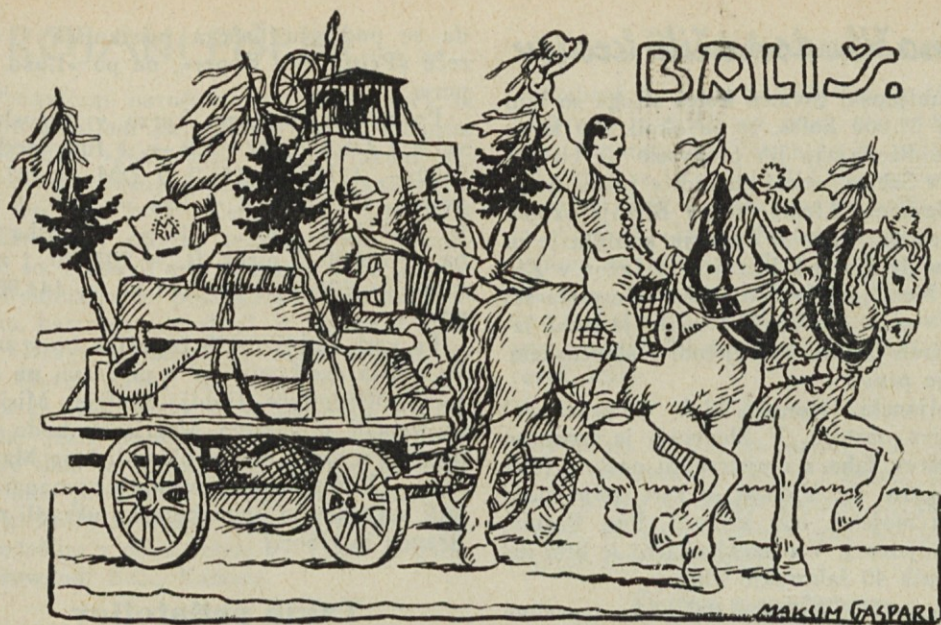
»O, gosa, seveda ne,« dejal sem nekoliko hud. »Vsak mesec bo treba nov fedrast klubuk, lakaste čeveljčke, svilene štumfečke, židane kikelčke, kosmate montlčke, lepe oringelce, zavratne verižice, srebrne zapestnice, zlate prstane in kodrca svedrasto nafavdrana, da jih ne razcoflja ne vetrič ne burja«

Da, da! Smo še poceni možje. Res drage so gospice, predrage gospe. Ko se vsak dan gromozansko draži, premalo bo milijonček dva ali tri. Pa to nas nič ne briga, naj stane milijonov štiri al' pet! Kaj ne fantje? Vsak hoče le moderno ljub'co imet! . . .

France iz Pas-de-Calais.

POZNAŠ SVOJ NAROD? — Odgovori

1. Karantanija in Panonija. — 2. Iz Bizanca, to je iz Carigrada. — 3. Madžari (Ogri). — 4. Dr. Janez Krek. — 5. Triglav.

O slovenski narodni himni

Ljudstvo rado poje, posebno naše. Poje vesele, poje žalostne, poje cerkvene, poje narodne, poje tudi slovesne pesmi. Take slovesne pesmi, namenjene celim množicam, se imenujejo himne. Himne izražajo prepričanje ljudi, izražajo hotenje in utrjujejo vero v boljšo prihodnost.

Slovenska narodna himna je »Naprej zastava Slave«. Nastala je v dobi, ko se je slovenski narod začel zavedati, da je narod. Botrovala sta ji moža z enakim primkom, čeprav nič v sorodu. To sta pesnik Simon Jenko in skladatelj Davorin Jenko. Srečala sta se kot visokošolca na Dunaju. Tam sta študirala in vsak od njiju je imel posebno nagnjenje, eden za pesnikovanje in slovstvo, drugi pa za skladanje melodij in glasbo.

Davorin je konec 1859. ustanovil na Dunaju Slovensko pevsko društvo in ga vodil pri raznih nastopih. Skladal je zanj tudi zborovske pesmi. Nekoč je Davorin naprosil Simona, naj mu spesni koračnico, da jo bodo društveniki peli na izletih in svojih sestankih. Čez nekaj dni mu jo je Simon prinesel. Pesem popisuje, kako se vojniki poslavljajo od svojih najdražjih, ko gre-

do v boj za pravico domovine. Pesem je nastala 1860 in bila tedaj tudi prvič natisnjena.

Davorin dolgo časa ni našel prave melodije zanjo. Poskušal je, korakal in žvižgal, pa ni šlo. Neko popoldne pa je v kavarni bral v nekem nemškem časopisu napad na svoj slovenski narod. Davorina je zaničevanje našega naroda razjarilo. Vrgel je časnik iz rok in odšel iz kavarne. Tedaj se mu je nenadoma iz srca utrgala melodija, primerna za koračnico, ki jo spesnil Simon.

Skladatelj je Simonovo besedo »slava« izpremenil v »Slava«, z veliko pisano, kar pomeni slovenski narod in Slovane sploh. Stopil je v bližnjo gostilno in napev napisal z notami. Naslednje dni pa je že vadil svoje pevce pesem peti. 22. oktobra 1860. so jo na Dunaju prvič javno zapeli. V svojih spominih piše Davorin, da so tedaj »njeni glasovi elektrizovali vse navzočno občinstvo, da odobravanja ni bilo ne konca ne kraja!« Takoj nato se je raznesla po slovenskih krajih in postala prava narodna last. Udomačila se je pa tudi pri drugih slovanskih narodih, posebno pri Čehih in Hrvatih.

Iz naših domačih krajev

V ljubljanski tovarni koles »Rog« so lani izdelali 67.000 koles, to je okoli 260 koles na dan. Prodajajo jih predvsem na Hrvatsko in v Srbijo, nekaj pa tudi v južno Ameriko, Severno Afriko in na Bližnji vzhod. — V tovarni Sava v Zagorju konfekcije in pletenin delajo sedaj srajce za izvoz v Zahodno Nemčijo. — Slovenski »Gospodarski vestnik« piše: »Železniške tarife je treba izdati v treh jezikih«, torej tudi v slovenskem. Tako je prav! —

Ljubljanski šahovski klub je praznoval 50-letnico obstoja. V Sloveniji je trenutno 11 igralcev šaha z mojstrskimi naslovi (dva vele mojstra: dr. Vidmar in Pirc, trije mednarodni mojstri: inž. Vidmar, Puc, Parma, ter 6 mojstrov). V preteklem letu je bilo registriranih 40 šahovskih klubov.

Na najožjem mestu v Rokavskem prelivu med Anglijo in evropsko celino je vsled zelo goste megle trčila ob drugo ladjo jugoslovanska ladja »Šabac« in se potopila. Življenje je izgubilo kar 28 mornarjev, tako hitro je voda vdrla in požrla ladjo.

Pretresljive novice so prihajale januarja iz Dalmacije, kjer se je večkrat zaporedoma tresla zemlja. Sredi noči je prebudilo ljudi grozotno bobnenje in zidovje se je zamajalo in popokalo v Makarski in na bližnjih otokih ter hercegovskem okraju Ljubuški. Potres je naredil veliko škode na poslopih. V nekaterih vaseh so oškodovane vse hiše. Tisoči prebivalcev so morali zapustiti kraje, da bi si rešili življenje.

V Gornji Radgoni se lepo razvija »Elrad«, izdelovalnica televizijskih anten in visokofrekvenčnih kablov. — Na dan pred božičem je tovorni avto do smrti povozil otroka v Ilirski Bistrici. — Blizu Črnomlja je isti dan lokomotiva zadela ob pijanega človeka in ga tako poškodovala, da je umrl. — Naselje Huje-Planina je sedaj povezano s Kranjem po novem mostu.

»Mi smo za pristanišče Koper,« piše slovenski časopis v Ljubljani. V Beogradu so namreč odločili, da se imenujejo »pristanišča« le pristajališča rečnih ladij, a pristajališča pomorskih ladij naj se imenujejo »luke«. Toda beseda »luka« je srbohrvatska. Zato po vsej pravici zahtevajo naši ljudje,

da se podjetju našega pristanišča v Istri reče »Pristanišče Koper«, ne pa »Luka Koper«.

Po novem uradnem kurzu v Jugoslaviji velja 1 USA dolar=750.—, 1 funt sterl. = 2100.—, 1 NF = 151,9, 1 DM = 187,5, 1 avstrij. šil. = 28,8, 1 lira = 1,20, 1 švic. fr. = 171,50, 1 bfr. = 15.—, 1 danska krona = 108,60, 1 nizoz. fl. = 207, 20, 1 norv. krona = 105.—, 1 švedska kr. = 144,90 dinarjev.

Po vseh ljubljanskih župnijah bo v začetku aprila sveti misijon v pripravo na proslavo 500-letnice ljublj. škofije. Misijone so izročili v varstvo Marije in bodo zato posebej v vsaki cerkvi okrasili lepo Marijin kip. — V Semiču so novembra neznanci vlomili v cerkev in bogoskrunsko ukradli monštranco in ciborij.

Takih prijateljev

**Takih prijateljev
veliko pač ni,
da bi odkritosrčni bili.
Nekaj se kaže,
nekaj pa laže,
kdor mu verjame, temu gorje.**

**Mi pa ostanemo,
kakor smo bili,
enega srca,
ene krvi.
Vince pijemo,
pesmi pojemo,
trčimo, da zadoni.**

Dobro jutro, zlato jutro . . .

**Dobro jutro, zlato jutro,
dober dan, ti beli dan!
Z Bogom, ti devojka moja,
daleč pot je prek poljan.**

**Očka, mamka me sprašuje:
»Kje pa si tak dolgo bil?«
Kje? Tak dolgo sem popival,
da sem še klobuk zapil.**

**Očka, mamka le verujta,
dobro sem vas nalagal,
saj le z mosta od radosti
v vodo sem klobuk zagnal.**

Obnavljam naročnino za »Našo luč« in ostalo pošiljam za tiskovni sklad. Obenem priporočam »Našo luč« vsem rojakom, saj nas edina povezuje med seboj. V Kanadi sem dve leti. Kot vsak začetnik sem tudi jaz z družino imel začetne težave. Toda premagane so. Nabavil sem si lasten dom. Za vse to se zahvaljujem pokojnemu škofu dr. Rožmanu, katerega sem slišal ob obisku v Parizu: »Dragi prijatelji! V tujih deželah ne sme človek čakati na svoj poklic. Prijeti mora za vsako delo, ki se mu nudi. Ko obvladaš jezik in spoznaš navade, laže dobiš dobro delo in seveda tudi plačo.« Te besede imam pred očmi in sem zanje pokojnemu g. škofu hvaležen. To priporočam vsem novodošlim v nove dežele. — Franc Drganc, Greenwood, B.C., Kanada.

Ko prebiram razno slovensko časopisje tu v Kanadi, pa nobenega tako težko ne pričakujem kot »Našo luč« in jo še isti dan prečitam, ko jo dobim. Gotovo tudi zato, ker pride iz Evrope. Kar drugačen občutek dobim. Mnogo naših ljudi zanemarja važnost slovenskega čtiva. Vsakega dolarja je za to škoda. Zato kličem uredništvu in upravi, da zasejete »Našo luč« med vse Slovence širom zapadne Evrope. Mladina se bo le tako zanimala za slovenščino, če bo v hiši kakšno slovensko čtivo. — Milan Martičič, Toronto, Kanada.

Želim tudi jaz »Našo luč«, ker je ta luč luč dobrih src in domovine, ki zveni tako tajinstveno kot ideal, posebno še v oddaljenih krajih, kot je Avstralija. — Anton Lipar, Geelong, Vic., Avstralija

Moj mož je imel nesrečo in smo malo pozni, ko pošiljamo naročnino. Še vedno mislimo na svojo rodno grudo in nočemo je pozabiti. Našo »lučko« vsak mesec težko čakamo . . . Pepca in Alojz Z., Francija

— V Združenih državah Amerike so izdelali novo vrsto žarnice, ki je velika kot cigareta. Imenuje se »Lucalox«. Tudi oblika je podobna cigareti. Sveti pa tako kot navadna žarnica za 120 watov.

Ambrož in Janez sta šla kropit Matevža. Ambrožu je prišlo na smeh, da je bilo Janezu kar nerodno. Potem ga je Janez vprašal, zakaj se je zasmel, ko se to vendar ne spodobi. »Veš, na misel mi je prišlo,« je dejal Ambrož, »kaj je Matevž še pred dobrim tednom govoril.« — Janez: »Kaj pa je dejal?« — Ambrož: »Dejal je, da ne veruje ne v peklo ne v nebesa. Pa sem si mislil, ko sem ga zagledal na parah, kam boš pa zdaj, revež, šel?«

Točnost.

»Petelin, ki sem ga sinoči jedel pri vas, me je presneto tiščal v želodcu. Ob treh zjutraj sem se zbudil zastran njega.«

»Da, to je bil njegov čas! Ob treh zjutraj je zmerom budil.«

Vzorno gospodinjstvo

Gospa Klenkova: »Julka, prinesite mi iz kuhinjske omare petrolejsko steklenico, ki ima napis »Jesih«. V njej mora biti malinovec . . . ampak poduhajte prej!«

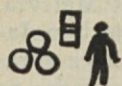
Človekoljub

»V zadnjih petih letih sem nekemu svojemu prijatelju pomagal trikrat na noge!«

»To ni nič! Sinoči sem jaz enemu svojih prijateljev domov grede štirinajstkrat pomagal na noge.«

Z ulice. — Nekoga, ki je drvel z motorjem čez 60 na uro, je ustavila policija. »Kaj? sem mar vozil prehitro?« vpraša motoklist, hoteč se izmazati . . . »Ne, niste vozili prehitro,« odgovori policaj, »ampak pre-nizko ste leteli . . .«

Res norca. — Dva norca sta imela srečo in sta se izmuznila iz zavetišča. Nekje ob zidu najdeta dve kolesi, sedeta nanju in se odpeljeta v svet. Čez nekaj časa se eden od njiju ustavi, stopi s kolesa, vzame iz žepa nož in predere zadnje kolo. — »Kaj pa delaš?« ga pogleda drugi. »No, moj sedež je previsok,« mu odvrne. Drugi malo premisli, vzame v roke angleški ključ in zamenja pri svojem kolesu volan s sedežem. »Pa ti? Kaj misliš?« ga vpraša prvi: »Raje jo mahnem nazaj v zavetišče, kot da se vozim s tašnim norcem po svetu,« mu odvrne drugi.

V ANGLIJI

Praznike smo praznovali kot vedno bolj doma. Bilo je tudi nenavadno mrzlo in za Novo leto še precej snega. Na sam Božič se je spremenila tudi služba božja v toliko, da smo v Burnleyu imeli mašo popoldan, kar je za tukajšnje razmere izredno, saj opoldan tudi po cerkvah vse preneha. Lep obisk pa je pokazal, da se držimo še našega načina praznovanja. — Pri »Miklavžu« so v Rochdale nastopili angelci ter peli in rajali, v Bedfordu pa je bil prizor »Slovenskih izseljencev sveti večer« in otroški prizorček za Miklavžev prihod.

London: V februarju bo maša v nedeljo 11. febr. ob 5 pop. v kapelici »Našega doma«.

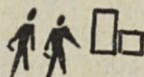
Blagoslov domov: Pred prazniki je bil blagoslovljen dom Izidorja Brclarja v Castlefordu, Yorkshire. Na sam Božič pa Lampretov v Burnleyu. — Krneljevi so se preselili v novi dom v Blurtonu S. O. T. tudi Leskovčevi v Brockworthu, Glos., so dali blagosloviti novi dom, ki nosi ime »Triglav«. In če pridete na obisk, ne boste zgrešili, ker je Triglav naslikan pri vhodu.

Worthing: Naša domovina ima precej obiskovalcev vsako leto, ki tudi pridno filmajo in fotografirajo lepote naše zemlje. Tako smo videli v Worthingu v šolski dvorani pri

Družinska sreča pri Križnikovih, Rainham, Essex, Anglija

sestrah v nedeljo sv. Družine 7. I. dva lepa filma, v glavnem o Bledu in okolici ter Dalmaciji in tudi vrsto diapozitivov, ki sta jih posnela neki gospod in gospa, ki sta bila tam na počitnicah. Slike so bile zelo lepe, vsem tudi zelo všeč. — **Prihodnja sv. maša** bo v Worthingu spet prvo nedeljo v marcu, t. j. 4. ob 5.30 uri popoldne.

V BELGIJI

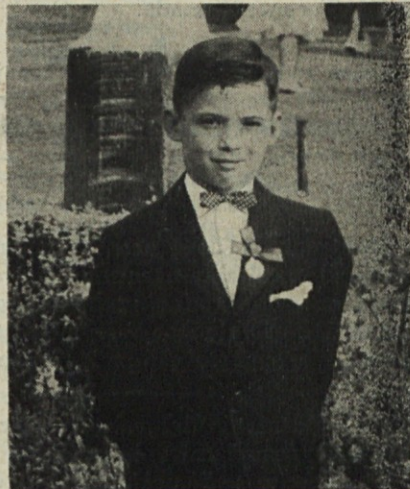
Charleroi — Mons

Rojakinjo go. Terezijo Prezelj-Pirnatovo iz Jumet je pred dobrim mesecem, 12. decembra, podrl neki avtomobil, prav ko je nič hudega sluteč gledala v izložbo v ulici Montagne v Charleroi. Avtomobilu, ki je stal na omenjeni cesti, so se pokvarile zavore in zato je zdrvel po klancu navzdol, naravnost v gospo Prezljevo. Ima zlomljeno nogo in se bo morala zdraviti dalj časa v bolnici. Zdravi se pa v Hospital Civil v Charleroi. Zelimo ji popolnega ozdravljenja.

Ze sedaj obveščamo vse rojake, da bomo imeli letos tradicionalno SLOVENSKO PRIREDITEV v nedeljo, 22. aprila, v običajnih prostorih v GILLY (dvorana FAMILIA).

Liege — Limburg

Slovensko društvo »Slavček« je na »Martinovo« nedeljo imelo vinsko trgatve. Ob tej

Kresnikov Karli v Leedsu (Anglija) je pravkar prišel od birme

priložnost je društvo rojaku g. Spital Pan-kracu podelilo častno diplomu v priznanje za zvesto društveno delovanje med Slovenci v tujini.

Drugo nedeljo v dec. je društvo »Slavček« v Waterscheju organiziralo obisk sv. Miklavža. Obdaril je veliko otrok. V prijetni družbi je potekal večer naših družin.

*

Slovensko društvo »Slomšek« v Eisdenu je tretjo nedeljo v decembru 1961 priredilo Miklavžev večer in božičnico. Naši najmlajši so nas razveselili s priložnostnimi deklamacijami in pesmimi. Za našimi najmlajšimi je moški zbor pod vodstvom g. Vilija Rogelj nastopil z vrsto narodnih pesmi. Zapel je tudi eno ukrajinsko. Za zaključek koncerta slovenske pesmi pa je mešani zbor ob jaslicah in božičnem dreveščku doživeto podal naše mile božične pesmi.

Naši najmlajši, moški in mešani zbor so navzočim ostvarili nepozabno lep večer. Hvaležni smo jim za trud. Naj vztrajajo! Slovenska pesem na tujem je biser, ki je vreden največjih žrtev.

Po pevskem sporedu je ob navdušenju mladine vstopil sv. Miklavž, ki je pridne pohvalil, poredne posvaril, vse pa po zaslugi obdaril.

Takoj nato se je začelo »Miklavževanje« v okviru **Društva sv. Barbare** v Eisdenu. Naši najmlajši so se zelo lepo naučili prilož-

nostno igrico ter jo prav doživeto podali. Zaslужili so živo odobravanje navzočih. Tudi peli in deklamirali so lepo. Iskreno priznanje! — Po nastopu mladine se je prikazal sv. Miklavž ki je staro in mlado lepo obdaril. Rojaki so se v mrzli noči zadovoljni vračali na domove.

Božično službo božjo smo imeli v Seraingu, Waterscheju in Eisdenu. Povsod so veselo odmevale božične pesmi. Tudi lepo število obhajil je bilo. Ali moglo jih bi biti še mnogo več... Naj betlehemsko Dete dejansko zavlada nad našimi srci!

Na praznik sv. Štefana smo v Eisdenu tudi imeli slovensko službo božjo, pri kateri je moški zbor prepeval božične pesmi. Zvečer pa so se vsi pevci društva »Slomšek« zbrali v novi in prostorni hiši predsednika društva g. Stanka Revniška. Pevci so skupno čestitali godovnjaku g. Stefanu Roglju, bivšemu pevovodji in sedanjemu častnemu predsedniku društva »Slomšek«. V zahvali za čestitke je ta izrazil veselje, da vidi okrog sebe svoje drage pevce, katerim je posvetil toliko truda in skrbi. Z zadoščenjem ju ugotovil, da njegov trud ni bil zaman. Slovenska pesem ubrano doni v Eisdenu v veselje slovenskim rojakom in Belgijcem, ki jih radi prihajajo poslušat, ter v čast slovenskemu narodu. »Slovenska pesem v Limburgu ne sme utihniti!« je dejal g. Stefan. Zato pa »vsi pogumno na delo! Bodite složni kot doslej! Ostanite katoliški! Poslušajte

Od leve: Čušinovi Marija in Ana v Blackburnu na Angleškem pa gresta na trg. — Jožko in Boris Rebec poskušata novo kolo, Wickford. — „Medve pa ne poveva, kam,“ pravita Kolenčevi Marina in Silvija v Stoke on Trent.

svojega duhovnika, ki že vsa povojna leta prenaša z vami radosti in žalosti življenja v izseljenstvu! Za slovensko cerkveno in narodno pesem naj nobena žrtev ne bo prevelika!« — Z burnim ploskanjem so navzoči sprejeli iskrene besede zaslužnega bojvnika za slovensko stvar na tujem. — G. Revinšek in njegova soproga ga. Zinka, g. Jakelj, kakor tudi gospe Globevnik, Jakelj in Vivod so poskrbeli, da pevci in pevke niso bili žejni in lačni. Večer je potekel v prav veselem razpoloženju. — Naj živi slovenska pesem!

Osebnosti: V družini g. Virant Berta in njegove soproge Marije, roj. Brinček, Mechelen/Maas, so dobili prvorojenca, ki se bo imenoval Viljem-Jozef-Valentin. V Zwartbergu so v družini g. Zorč Lucijana in njegove žene ge. Stanislave tudi dobili sina, ki bo nosil ime Lucijan. — Sreči obeh mladih družin toplo čestitamo.

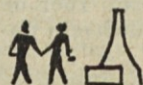
Ga. Simončič Pepca iz Eisdena se je že pred tedni vrnila iz bolnišnice. Vsem, ki so jo obiskali ter jo počastili z darili, se iskreno zahvaljuje. Enako je popolnoma ozdravela ga. Globokar Angela, ki je krajši čas bila v bolnici v Genku. Se vedno boleha gđ. Berta Gorenšek iz Mechelena. G. Ramšak iz Eisdena, ki je bil v bolnici, je že spet na nogah. G. Hočevar Anton iz Eisdena in g. Kutin iz Zwartberga se zdravita v Lanakenu. Že dolge mesece boleha rojak g. Trebše Mihael iz Cheratte-a. Težka preizkušnja je zadela Kravanjevo hišo v Wandre. Istčasno sta težko zbolela oče g. Franc in njegova soproga ga. Jožefa. Zdravje se že počasi vrača. G. Rogelj Štefana, g. Rotar Alojza in g. Globokar Antona iz Eisdena zaradi silikoze muči zima. Prav tako še vedno boleha g. Polavdar Just. Že skoro leto dni se v Lièg-u zdravi mladi Pizent Avgust. Na slepiču je bil operiran mladi Janez Koželj iz Waterscheja. Pri avtomobilski nesreči si je zlomil roko g. Pelikan Anton, chef-porion v Winterslagu. Mnogo žalosti je doživela tudi Kurentova družina v Genku. Mali Zofki, ki je pred leti tako lepo igrala in deklamirala na naših prireditvah, je pri prometni nesreči zdrobilo nogo. Pol leta je sirota bila v bolnici. Njen brat Martin je tudi bil težko poškodovan ponoči na cesti. Oba sta na poti popolnega ozdravljenja. G. Vene Janez, pek v Winterslagu, je bil žrtev napada podivjanega soseda. Skoro pol leta bo nesposoben za delo. G. Moistrovič Franc iz Houthalena je bil v zdravniški negi v Hasseltu. G. Ivan Rotar zaradi revmatizma dalj časa ni mogel na delo. — Omenjenim in vsem, za katere

morda še ne vemo, pošiljamo iskrene pozdrave s prošnjo do Boga, naj jim podeli olajšanje bolezní.

ZAHVALA

Toplo se zahvaljujem Slovenskemu društvu „Slavček“ v občini Genk za veliko čast, da mi je izročilo tako krasno častno diplomo. — Pozornost, ki mi jo je izkazala naša skupnost, me je zelo razveselila. Ni mi žal uric, ki sem jih v teku let posvetil slovenski skupnosti v tujini. Dokler bom mogel, bom še delal. — Vsem rojakom kličem, naj se složno zberejo v svojem društvu „Slavček“ in naj požrtovalno sodelujejo! — Naša pot mora v spoštovanju krščanskih načel iti navzgor in ne navzdol! —

ŠPITAL Pankrac, l. r.

V FRANCII

Pas de Calais

Slovenski verniki v Méricourt-Mines smo na sveti večer čakali dolgo zaželeni trenutek: blagoslov kapele Marije Pomagaj. Svete obrede je opravil naš tukajšnji dušni pastir Stanislav Kavalar. Bratje Poljaki so nam odstopili primeren prostor v svojem patronažu. Podoba Matere božje z Brezij je naslikala priznana umetnica iz Pariza ga. Savinškova. Oltar je delo zbrane mizarске delavnice Norguet iz Billy-Montigny. Janez Žavbi in Jože Salomon sta pa požrtovalno pomagala pri nadaljnji ureditvi prostorov. Majhna in skromna je nova kapela, a vendar naša, kamor se bomo zaupno zatekali v svojih težavah h Kraljici Slovencev in k naši službi božji. Bogu hvala in Mariji Pomagaj!

Božič smo preživeli po lepih slovenskih tradicijah. Na sveti večer smo imeli mašo v Bruay. Polnočnici pa sta bili lepo pripravljene v Méricourt-Mines in Liévinu. V novo leto 1962 smo pa vstopili z voščili in številnimi obiski, kot je v teh krajih navada.

Krščeni so bili: 10. decembra 1961. v Hémin-Lištard Jean-Marie Meršak. Botra sta bila Stanko Jazbinšek in Adèle Wariah. — 17. dec. 1961 v Arrasu Jeanine (Ivanka) Kolenc. Botrovala sta Jožef Kolenc in Bernardka Marija Loncarevič. — Na sam Božič je bil krščen Franc Knez iz Mory; za botra sta mu bila Franček Kovač in Franciška Borko. — Za sv. Tri kralje pa se je predrodil v božjega otroka v Méricourt-Mines Anton Gačnik. — Srečnim staršem čestitamo, male naj pa Marija sprejme v svoje varstvo.

Katica Jazbinšek iz Pas-de-Calais v Franciji na dan svojega krsta 8. 10. 1961

Red službe božje bo sedaj stalen. **Vsako nedeljo:** Liévin ob 8. uri, Méricourt-Mines ob 10.15, Bruay ob 13. uri.

Na vigilijo sv. Treh kraljev je odšel v večnost v Hénin-Liétard Jože Zeleznik. Pokopan je bil 8. januarja na pokopališču v Sallau-mines.

Pariz

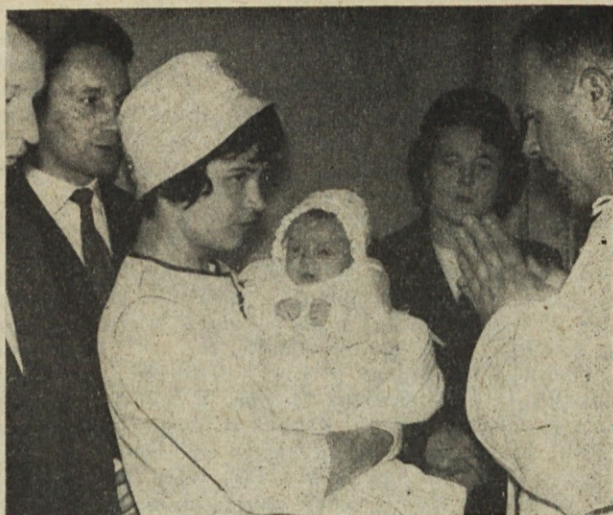
Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob PETIH popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Paris 6°, métro: Sèvres-Babylone.

Vaši duhovniki so vam na razpolago:

— **VSAKO NEDELJO** od treh popoldne naprej v kapeli Montcheuil,

— **TOREK** in **ČETRTEK** popoldne v uradu Slovenske katoliške misije, 7 rue Gutenberg (pritličje, levo), Paris 15°, métro: Charles-Michels.

Slovesna blagoslovitev in otvoritev novih prostorov Slovenske katoliške misije v Parizu. — 14. decembra je pariški pomožni škof, Mgr. Rupp blagoslovil nove prostore SKM v Parizu. Blagoslovitvi in otvoritvi so prisostvovali: zastopnik papeškega nuncija v Parizu, zastopniki francoskih oblasti in francoskih socialnih organizacij, slovenski član Vrhovnega sveta za Emigracijo pri Koncilski Kongregaciji dr. Pavel Robič iz Rima, zastopniki Slovencev in njihovi številni prijatelji raznih narodnosti. Ob tej priložnosti je imel č. g. Čretnik v francoščini nagovor, kjer je podal misli, ki smo jih objavili v njegovem članku v prejšnji številki, prevzvišeni gospod Rupp pa je v svojem govoru s toplimi besedami govoril o Slovencih, o njihovih težavah in njihovi borbi, posebej poudaril še težave, ki jih imamo v tujini in nam obenem čestital k lepemu uspehu, ki smo ga z novimi prostori v Parizu pod vodstvom naših duhovnikov dosegli. Slovenske sestre in naša dekleta ter žene so poskrbele, da so gostje imeli tudi kaj za pod zob; žena slovenskega zdravnika.

gospa Zajdelova pa je s svojo narodno nošo — ki je pri vseh vzbujala veliko občudovanje — dala vtis, kot da smo kje v Sloveniji, na domačih tleh.

Vsem, ki so pri tem sodelovali, kakor tudi vsem tistim, ki so se že velikodušno odzvali in prispevali za kritje stroškov, ki jih imamo z novimi prostori, pristrčna zahvala. Stari Rimljani so imeli izrek: Vivant sequentes. To bi se po naše reklo: Naj živijo vsi, ki bodo sledili njegovemu vzgledu!

Krščeni so bili: Sonja Vida SKALA, hčerka Antona Skale iz Podzemlja in Ivanke Skube iz Ljubljane (botrovala Elizabeta Borovec), Džuro VESELOVSKI, sin Ivana Veselovskega in Julijane Cegledi, ter Edvard Peter VALENČIČ, sin Karla Valenčič iz Prema in Angele Tratnjek iz znane Tratnjekove družine iz Odrancev, ki že veliko let živijo v Loiretu (botrovala Ciril Krajnik in Marica Cathelin, roj. Tratnjek).

Poročila sta se 6. januarja Alojz KONE-STABO iz Pregarij in Silva HROVATIN iz Brezovice, pred božičem pa Sabina MAGDIČ iz Hotize in Guy SALANDROUSE. — Obilo sreče!

Emigracija: V Združene države sta odšla Vilko ČEČ, rojen v Trstu in Anka SAMARZIJA.

Ga. Justi Retailleau in gdč. Matilda Munnih sta tik pred božičem zgubili v Trstu svojo sestro Marijo, za katero smo imeli sveto mašo 14. 1., Golenkovim iz Sartrouville pa je na predvečer božiča umrla doma v Gibini stara mati, za katero smo opravili mašo 21. 1.

Ob Luksemburgu

12. decembra je razveselil Lebanovo družino na Aumetzu drugi krepki sinček David, ki je bil krščen v nedeljo, 31. dec.

Isti dan je pa smrt zahtevala življenje ge. Mlekuš, bivajoče s svojim možem v Mondelange (Moselle), doma iz Trbovelj. Zvečer se je ob osmih vračala z dela domov in jo je podrl ne daleč v stran od doma avto in jo hudo poškodoval na več mestih. Prepekljali so jo potem v bolnišnico Thionville, da bi ji nudili prvo pomoč, a poškodbe so bile prehude. V nekaj urah je umrla. Možu in sinovoma naše iskreno sožalje.

Operaciji na kili se je moral podvreči g. Završek iz Tucquegnieux-Marine. V bolnišnico je morala tudi ga. Repovž iz Tucquegnieux. In potem še drugi, katere smo omenjali v prejšnjih številkah »Naše luči« ali jih nismo, ko nismo vedeli zanje; onim, ki ležijo po bolnišnicah, in onim, ki so bolni doma, skorajšnje ozdravljenje, predvsem pa veliko vdanost v voljo božjo.

Iskreno priznanje in pohvala velja našim navdušenim pevcem in pevkam na Aumetzu zlasti pa g. dirigentu Andrejčetu Pišlar za lepo zborovsko petje naših božičnih pesmi na sveto noč pri polnočnici in potem zopet na božični praznik. Upamo oz. vemo, da ne bo zadnje, ampak da bo sledilo še več presenečenj. Živeli!

Prav tako velja iskrena pohvala vsem, ki so postavljali jaslice.

Ob nemški meji

Iz naše pisarne

Malo pred božičem sta bili **kršчени** še dve deklici slovenskih staršev: Sabina Violette Čop, hčerka Franceta Čop in Sonje Jančar, stanujočih v Freyminu, krščena v porodnišnici v Creutzwaldu 17. dec. Istega dne je bila krščena v Freyminu Pascale-Marielle Štrukelj, hčerka Mirka Štrukelj in Berte Gregorčič. Sveta Družina naj Vam bo vedno pred očmi: to bo prineslo srečo otrokom in Vam!

Sv. zakon v cerkvi sta sklenila: Drago Vukič iz Rečice ob Paki in Kleopatra de Col iz Merlebacha v cerkvi v Freyminu 23. 12. 61, ter Alojzij Kamin iz Čateža pod Zaplalom in Marija Šepec, roj. v Sv. Lovrencu na Dolenjskem, dne 30. 12. v Merlebachu. Ne pozabite nikdar v življenju, da ste si pred oltarjem obljubili zvestobo do smrti!

Žalostno je pel zvonček župnijske cerkve v Merlebachu, ko smo spremljali k zadnjemu počitku rojaka **Maksa Ban**, ki je komaj 57 let star previden s svetimi zakramenti umrl

4. 1. v bolnici Créhange Cité. Bil je častni predsednik »Triglava«. Članstvo mu je z zastavo, z žalostinko na grobu in veliko udeležbo izkazalo zadnjo čast. Želimo mu večni mir in pokoj, sorodnikom pa izražamo globoko sožalje!

Božične praznike smo v Merlebachu in po vseh kolonijah prav lepo praznovali. Mnogi rojaki so opravili sv. spoved, prejeli sv. obhajilo, pevc in pevke v Merlebachu in drugod po kolonijah v Creutzwaldu, Habsterdicku in Jeanne d' Arc-u so z lepim petjem naših božičnih pesmi vzbudili žive spomine na nepozabno praznovanje teh praznikov v domači župniji. Vsem, ki so pomagali, da so bile službe božje veličastne, se iskreno zahvaljujemo in kličemo: pogumno naprej! Drugorođci v okolici s spoštovanjem govorijo o vas, Božji Zveličar pa naj Vas obilno blagoslovi!

Leto 1961 v območju naše Katoliške misije.

V letu 1961 se je število rojakov, ki spadajo v območje naše Misije, precej znižalo: od 4030 (leta 1960) živi v naši okolici še 3700 rojakov. Všteti so tudi oni, ki so sprejeli francosko državljanstvo. 35 jih je umrlo, 7 se jih vrnilo domov, drugi pa so odšli ali v Nemčijo, ali v Avstralijo, Ameriko. Kanado ali v razne tovarne drugod po Franciji. Na novo je došlo 52 rojakov, ki pa niso, razen nekaterih, ostali tu. Preko 100 jih je prišlo v naše kraje na dopust iz domovine, od katerih se je večina zopet vrnila. Tujakšnje domače statistike imajo svoje vidike: odšteti so vsi, ki so sprejeli francosko državljanstvo, odšteti so otroci, ki so tu rojeni, odšteti so naši rojaki — pravi Slovenci — ki imajo še italijansko ali avstrijsko državljanstvo. — Tako je število v teh statistikah še nižje. Več sto jih je, ki so v preteklem letu stanovanje spremenili. Nove velike kolonije Farébersviller, Cité des Chênes, Cité la Chapelle, Behren Cité in druge imajo že vse polno naših, zlasti mlajših družin. Pri nekaterih imam v kartoteki zapisane že 3, 4 spremembe.

Dopisov: došlo 1895, odposlanih 1320; skupaj 3215.

Umurj: moških 21, žensk 11, in 3 otroci; skupaj 35. Razen enega moškega vsi cerkveno pokopani.

Krščenih: slov. duhovnik je krstil 11 dečkov in 11 deklic; skupaj 22.

Poročeni v cerkvi pri slov. duhovniku 18, pri drugih duhovnikih 10; skupaj 23. Nekateri, samo na občini poročeni, še čakajo.

Za vaš balgor in blagor vaših otrok: ne odlašajte več! Zakonsko življenje je velikokrat s trnjem prepleteno: da boste lažje ohranili mir v družini in, da bo blagoslov nad Vašimi otroki, storite to, kar Bog od Vas zahteva!

Sv. maše so bile v Merlebachu vsako nedeljo in praznik ob 10. uri; po večjih kolonijah pa v Creutzwaldu 30-krat s pridigo in lepim slovenskim petjem, v Habsterdicku 41, v Jeanne d'Arc 26. Človek mora biti res vesel, ko vidi da je udeležba ob rednih razmerah vedno večja, da je verske in narodne zavesti vedno več! Natančnejša poročila iz teh krajev so bila že objavljena sproti v »Naši luči«. Zelimo tudi naprej, da bi zlasti družine, ki naročajo svete maše, tiste dni tudi prišle k spovedi in k obhajilu. Prve petke obhajamo vedno v Merlebachu. Nekateri rojaki prihajajo redno k spovedi in k obhajilu, druge pa še vabimo, da to store! V Merlebachu je bilo tekom leta pri naši službi božji čez 500 obhajil, v Habsterdicku s 1. majem skupno preko 600, v Creutzwaldu čez 200, v Jeanne d'Arc čez 240, mnogi drugi pa gredo v župnijsko cerkev, kjer stanujejo. Prilika za spoved je vedno pred mašo po kolonijah, v Merlebachu med tednom po sveti maši.

Ensisheim. — Javljajo nam, da je pred meseci v tem kraju ob gornjem Renu preminil rojak Bernard Falant. Naj počiva v miru!

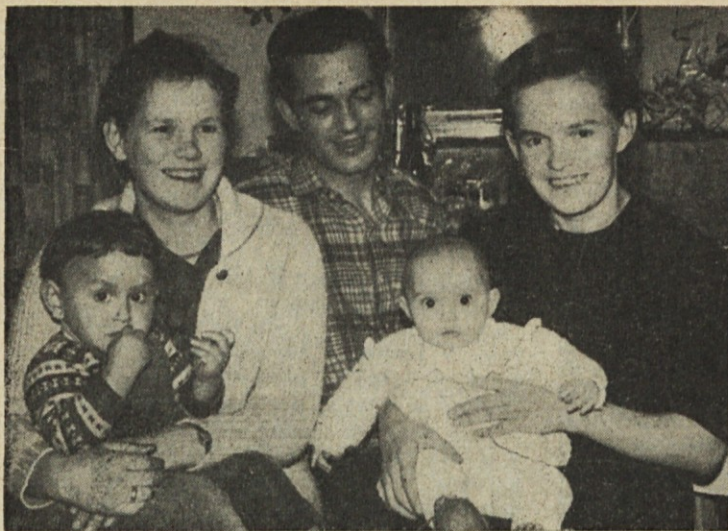
Slovesni trenutek pri poroki Furlan - Čermelj v Nici (Francija)

Red svetih maš je ostal v glavnem isti kot v letu 1960. V **Merlebachu** vsako nedeljo in zapovedan praznik ob 10. uri v Hôspice Ste Elisabeth, med tednom (kadar sem doma) v župnijski cerkvi ob 6. uri zjutraj. — V **Creutzwaldu**: vsak prvi in zadnji četrtek v mesecu ob 7.45 (kolonija Neuland) in enako pred vsemi prazniki. — V **Habsterdicku** vsako zadnjo in prvo sredo v mesecu poleti ob 8. uri, pozimi ob 8.30 uri. Poleg tega 1. maja skupno romanje k Mariji z Brezij s celodnevним programom, v mesecu maju in oktobra pa vsako sredo ter pred vsemi prazniki. V **Jeanne d'Arc-u**: vsak zadnji in prvi torek ob 8. uri ter pred vsemi prazniki. Vmes pridejo še povsod poročne sv. maše, pogrebne, 30. dnevi in smrtne obletnice. Mnogi žive v težkih razmerah zaradi bolezní ali drugih vzrokov. Lepo jih vse vabimo, da pohite čim večkrat v Habsterdick k naši dobri Mariji z Brezij, ki je že mnogim očitno pomagala. (Drugič naprej) — St. Grims.

Nica

Že dalj časa se nismo oglasili. In vendar je naša »fara« kar živahna. Če jo primerjamo s kakšno faro »doma«, ni nič kaj manjša! Nasprotno, naravnost velika! V domači fari smo imeli letno kakšnih šest, osem porok. Pri

Novakova družina iz Wengerna v Porurju. Teta Cilka (ima v naročju večjega fantka) je prišla za novo leto na obisk k sestri Mariji. Fotografu je zaupala, zakaj tako pogosto obiskuje sestrično družino: Za božič je porodila srčkano deklico. Le drobčkana se ji zdi. Že sedaj pa bi rada vedela, kakšna bo čez eno leto. Zato priteče večkrat gledat Marijine otročke, Francka in Borisa.

nas v Nici jih je bilo v preteklem letu 21: takšnih, ki so se poročili v »domači cerkvi«. Rojstev je bilo pa toliko, da je težko povedati, ko pač otročičke na vse strani raznesejo. Saj moramo računati na dolžino 250 kilometrov.

Za primer bi omenili, da smo imeli nedavno krst Kosmačinovega Aleksandra. Bil je to zares vesel dogodek, kajti sina dobiti, to ni kar tako. Naj ga Bog obsipa z mnogimi milostmi v življenju! Po krstnem obredu smo se zbrali v krogu družine, rekli kakšno na levo in desno in tako dalje. Ubogi oče Albin je tožil, da so mu zlikavci pipo ukradli... Nekdo je pa menil, češ, če je izgubil ni. Ko je gledal našega g. župnika, kako je pihal svoj dim iz francoske pipe, se mu je kar milo storilo, češ, ni je več. moje pipe...

Na dan pred Silvestrovim je bilo tudi prijetno. Furlanov Štefan je popeljal k oltarju svojo — nekdanj Čermelovo — Anico. V Št. Barthélémy sta se zavezala, da hočeta tek svojega življenja skupno kovati. Prilagamo sliko o tem.

Vso srečo in božje varstvo jima želimo!

Kar bi bilo še kaj več in bi radi »izdali«, ni še toliko zrelo, da bi vam mogli jasno povedati. Sušlja se med nami, da se naš g. župnik trudi dobiti prostore, v katerih bi imeli slovensko družabno sobo in celo lastno kapelo. Ko bi bilo to res!

»Naša luč« se je med nami že kar lepo razširila. Prav je tako! Sveti nam, sveti, naša »Luč«! Dvigaj k Bogu našega duha in k ljubezi do vsega tega, kar je slovensko!

V NEMČIJI

BAVARSKO

Za božič so se naši rojaki lepo pripravili. Ne mislim toliko na potice, božično drevo in jaslice, kolikor na duhovno pripravo za ta véliki praznik. — V **Weilheimu** smo se zbrali kar na domu slovenske družine in opravili svojo versko dolžnost. V **Waldkraiburgu** nas je bilo preveč, da bi stanovanje zadostovalo. Zato smo se zbrali k zakramentom in maši v župnijski cerkvi. V **Kemptenu** pa smo se zbrali v samostanu tamkajšnjih redovnic.

Prisrčno praznovanje smo imeli v taborišču **Zirndorf**. Na nedeljo pred praznikom, dne 24. XII. smo se zbrali k slovenski maši, kjer je cerkveni zbor lepo prepeval slovenske božične pesmi. Veliko rojakov je tudi prejelo zakramente. Popoldne pa smo se zbrali k uspeli božičnici. Kratki božični prizori so nas v duhu popeljali v domovino in na belehemske poljane, kjer se je rodil Zveličar sveta. Veliko je bilo truda in skrbi za pripravo božičnice, najlepše priznanje vsem so delujočim in iniciatorju pa je bila hvaležnost rojakov.

V **Münchenu** smo se po letih prvič zbrali k maši za božič, dne 25. XII. Vse udeležence je presenetilo visoko število rojakov, ki so prišli k maši in po njej na slovensko domačnost v bližnji lokal. Nad 80 nas je bilo! Pri skromni, a prisrčni božičnici sta nam mali Karel in njegova starejša sestra Romana deklamirala slovenske božične pesmi-

ce, sestrici Milena in Mira pa dvoglasno zapeli, da ju je bilo veselje poslušati. Res škoda, da naš fotograf ni bil navzoč, to bi bile slike, da malo takih! **Prvo nedeljo v januarju 1962** smo še v Münchenu ponovno zbrali k maši. To pot je bilo rojakov še več; okoli 100 jih je prišlo. Slovenska maša in pesmi ob spremljavi orgel so nas tako navdušile, da se je nato tudi zabava razvila v najkrajšem času. Za poskočne polke in valčke je poskrbel trio Jerman. Pete so zsrbele, namah se je sama od sebe začela dostojna plesna prireditev. Pozne ure so spremljale rojake na domove...

Poročila sta se dne 4. januarja v Salzburghofenu pri Freilassingu g. Pavel Orehek in gdč. Ute Wohlrab. Zenin je sin našega rojaka Franca Orehka, zavedne slovenske družine iz Freilassinga. — Mladoporočencema želimo božji blagoslov na skupni življenjski poti!

Baden — Württemberg

Lepo božično polnočnico smo imeli v Unterhausenu, 7 km južno od Reutlingena. Za take prireditve je težava, ker smo večinoma odvisni od župnijskih cerkva. Te pa so ob takih prilikah vse zasedene z božjimi službami za domače farane. V Unterhausenu pa nam je le bila na razpolago primerna cerkvena, ki je podružnica neke druge župnije. Tam stanuje par slovenskih družin, tonda k polnočnici so prihiteli tudi rojaki iz bližnje okolice, tako da se nas je nabralo nad trideset. Med njimi je bilo nekaj zelo dobrih pevskih moči, kar je omogočilo, da so med sv. mašo donele lepe slovenske božične pesmi in je človek res pozabil, da je v tujini.

Na praznik sv. Treh kraljev smo se tam zopet zbrali. Tu se zahvalujemo tudi organistinji gdč. Elizabeti Bergmann, ki nam rada gre na roko in pomaga z orglami, da si laže upamo s svojimi glasovi na dan.

Po enkrat pa smo imeli v adventnem času slovensko sv. mašo tudi v župnijah Ödheim, Oberstenfeld, Grossaspach in Schwaikheim, dvakrat pa v Esslingenu. Rojaki so prav radi prihajali. Pri nas je sicer še vse le bolj začetniški fazi, vendar kar tako naprej po začrtani poti in če je mogoče, še bolj!

Pred letom se je začela širiti v naših krajih »Naša luč«. Ko so jo rojaki spoznali, so jo kmalu vzljubili. Danes jo že prejemajo številni rojaki. A gotovo jih je še mnogo, ki zanjo ne vedo. Rojaki, širite jo! Tudi za knjige Mohorjeve družbe je bilo letos za-

nimanje. Škoda, da so nekatere od knjig že posle. Sicer ima pa Družba v Celovcu v zalogi lepe povesti iz prejšnjih let. Za naš denar je njihova cena smešno nizka.

Tukajšnji naš **izseljenki duhovnik** je sedaj našel priložno stanovanje v središču pokrajine, v Stuttgartu. Njegov naslov je od slej: dr. Franc Felc, Seidensrt. 39, Stuttgart-W. To je v župnišču St. Fidelis. S postaje Hauptbahnhof s tramvajem št. 8. do Charlottenplatz. Od tam pa s tramvajem št. 4 do križišča Rosenbergstrasse, oba v smer Stuttgart-West.

Porurje

Krsti: V soboto, 23. dec., torej ravno na dan pred sv. večerom, so praznovale tri družine krst svojih malčkov. V Opladenu je bila krščena Lilijana Zebec, hčerkica Petra in Ane, v Hildenu Ivanček Bračun, sinko Franceta in Justine, v Duisburg/Beecku pa Melita Lipovšek, hčerkica Ivana in Alojzije. — Vsem družinam naše iskrene čestitke!

Poroke: Konec leta 1961 je bil rodoviten tudi glede porok. Pet parov se je še v zadnjih tednih odločilo za zakon. V četrtek, 30. nov., sta se v Altenessenu poročila rudar Resnik Blaž, rojen v Trebelnem, in Brnot Ivanka, rojena v Vranji peči, 15. decembra pa Kodrič Franc iz Doljnih prekop

Namesto kmečke peči uporabljajo naši rojaki v Nemčiji fotelje. So udobni in topli. Malokateri pa ve, da jih v Oberhausenu delajo celo naše žene, da nekaj prislužijo in si tako preje opremijo stanovanja, kot to zahteva moderni čas. — Na sliki vidimo Janžekovičevo gospo iz Osterfelda. Samo še noge bo treba priviti in fotel bo narejen.

Uršičevi iz Repelena ob Renu. Le kaj bo z našimi otroki, Renato, Rudijem, Brigito in Danijem, m? se mati večkrat vpraša. Je že treba veliko modrosti in potrpežljivosti, zraven pa še zvrhan koš božje pomoči, da moraš biti vsem nalogam kos, ki jih zahteva tako velika družina. Sicer pa starši z zaupanjem gledajo v bodočnost.

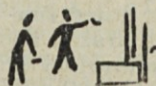
in Koželj Angela iz Stahovic, župnija Stranje. V Hildenu je bila 30. decembra poroka Viher Jožefa, doma v Bratonečicah, župnija Sv. Tomaž pri Ormožu, in Stanjko Stefanije, doma v Savcrah pri Mariboru. Na starega leta dan, 31. decembra, sta v Sterkrade sklenila življenjsko zvezo Horžen Anton iz Jelš pri Leskovcu in Urbanč Marija iz Drnovega pri Leskovcu, v Kölnu pa Drobnič Albin, rojen v Leskovcu, župnija Sentjanž, in Brgant Vida iz Kresinjega vrha pri Škocjanu. — Iskrene čestitke in vse dobro za skupno življenjsko pot!

Letna bilanca: Leta 1961 smo imeli v Porurju 35 krstov, 41 cerkvenih porok in 2 pogreba. Celovške Mohorjeve knjige je vzelo 100 rojakov. Knjižnica je narastla na 600 knjig.

Četrtekovi večeri: Slovenci v Porurju radi prisluhnemo četrtekovim večerom radia Ljubljana. Res je, da včasih sprejemniki hreščijo, da kar trga po ušesih. Ker pa so naši rudarji in delavci vajeni še močnejšega hrupa v rudnikih in tovarnah, tudi to nevšečnost potrpežljivo prenašajo. To, s čimer pa nišmo zadovoljni, je, da so vsi četrtekovi večeri sestavljeni po istem kopitu: Micka — Janezek, lojtrca — okence. Vse, kar je prav! Treba bi bilo nekaj podvzeti!

Miklavž je nosil: Miklavževanje je priljubljeni običaj med Slovenci. »Dedek mraz« mu ne bo mogel konkurirati, in to že zato ne, ker nosi s seboj partijsko izkaznico, katere se naši ljudje bolj bojijo kot vseh črnih Miklavževih spremljevalcev. Zato smo v Porurju ostali pri starem, pri miklavžev-

vanju, ki je bilo na Miklavžev večer v prostorih otroškega vrtca na Oskarstrasse v Sterkrade. Lepo število slovenskih otrok iz Sterkrade in Osterfelda je tam napeto pričakovalo Miklavžev koš. Nekateri, čeprav še zelo majhni, so nas z znanjem molitvic veselo presenetili. Čast, komur čast! To pot so imele zraven besedo naše dobre mamice.

V NIZOZEMSKI

Zveza slovenskih kat. društev na Nizozemskem je 26. nov. 1961 priredila v Heerlenu izredno lep prosvetni in družabni večer. Na sporedu so bile narodne pesmi pevskega društva »Zvon«, narodni plesi Slovenske folklorne skupine in naši vrli tamburaši iz Eygelshovena, ki so tokrat prvič nastopili. — Doživeli smo res SLOVENSKI večer. »Zvon« nam je zapel dolgo vrsto slovenskih pesmi. Poznanih in nepoznanih. Iz njih odseva lepota slovenske zemlje in čustvovanje slovenskega človeka. Vsa dvorana je pevcem pazljivo prisluhnila.

Vedno z velikim navdušenjem pozdravljamo našo folklorno skupino, ki se je na tej prireditvi kar dvakrat pojavila na odru z lepo naštudiranimi plesi. Predstavljajo nam v resnici košček naše slikovite domovine. — Izredno toplo odobravanje so doživeli tudi naši tamburaši, ki jih je vodil g. Čebin. Odlično so se odrezali.

Po prosvetnem programu se je ob domači muziki, kranjskih klobasah in slovenski

kapljici razvila prosta zabava. Vse je bilo veselo razpoloženo. Bogat program in polna dvorana sta bila prepričljiv dokaz, da še živimo. Živio!

Ali bomo živeli tudi v prihodnosti? To zavisi od nas! Dokler bomo znali složno nastopati, dokler bomo imeli smisla za žrtve in dokler bomo v svojih srcih gojili ljubezen do slovenskih svetinj, **BOMO SE ŽIVELI!**

Iskrene čestitke in zahvala našim pevcem, plesalcem in tamburašem. — Prav je, da tu posebno omenimo g. Franca Jančič in g. Rudija Garaj. Videli smo ju nastopati pri vseh točkah kulturnega programa, potem sta pa še ves večer kot natakarja neutrudno tekala po dvorani. Ko bi imeli še nekaj takih, pa se ne bi prav nič bali za prihodnost. Iskreno priznanje in topla zahvala!

Našo prireditev so z navzočnostjo počastili in podprli številni rojaki iz Nemčije, posebno pa iz Belgije, od koder so prihiteli s posebnim avtobusom. Hvala jim! — Enako smo bili zelo veseli obiska slovenskih duhovnikov, ki so bili prav tedaj na poti skozi Holandijo. Prisoten je bil č.g.dr. Pavel Robič, član Vrhovnega sveta za izseljence pri papeški konzist. kongregaciji v Rimu, g. dr. Janez Zdešar, direktor slovenskih kat. misij v Nemčiji, g. dr. Franc Felc, izselj. duhovnik v Stuttgartu, in g. Ciril Turk, izselj. duhovnik v Porurju. Vsem iskrena zahvala za pozornost.

Tedni **pred Božičem** so bili zelo živahni po naših naseljih. V Hoensbroeku, Lindeheuvelu in Heerlerheide nas je obiskal sv. Miklavž. Društvi sv. Barbare v Hoensbroeku in Lindenheuvelu ter »Zvon« sta imela

vsak svoj družinski večer v soboto pred prvo nedeljo v decembru. Dekliški krožek, ki ga vodi č. s. Justina, je imel tretjo nedeljo v dec. tudi svojo božičnico.

Polnočnico smo letos imeli v Lindeheuvelu. Iz drugih naselij so rojaki prihiteli s posebnim avtobusom in z osebnimi avtomobili. Maševal je č. g. Ilc Anton, katoliški župnik za Ruse v Bruslju. Hvala mu za pomoč in prijaznost. Skozi vse tri maše je »Zvon« prepeval nam drage božične pesmi. Večina je pristopila k sv. obhajilu. Ostanimo zvesti našim verskim in narodnim običajem. In naj betlehemsko Dete, katerega prihod smo tako lepo praznovali, v resnici zavlada nad našimi srci, nad našimi družinami in nad našo skupnostjo!

Društvo sv. Barbare v Heerlerheide je na **Silvéstrov večer** imelo svoj družinski večer. Odbor društva je člane pogostil s čašo vina, kranjsko klobaso in kislim zeljem. Obiskali so nas številni rojaki iz Nemčije. Topla zahvala za pozornost! Krajevni izseljenski duhovnik je v nagovoru navzočim poudaril misel, da ne smemo gledati na to, kakšne koristi nam društvo nudi. **MI VSI MORAMO DRUŠTVO PODPRATI, DA BO MOGLO DOSTOJNO VRŠITI SVOJE POSLANSTVO.** Društvo potrebuje denarnih sredstev in požrtvovalnih sodelavcev.

Osebné vesti: Slovensko skupnost na Nizozemskem je doletela precej redka čast. Gdč. Amalija Pečjak iz Hinj je 13. 12. 1961. sprejela redovniško obleko in se bo odslej imenovala sestra Helena. Cerkvene obrede je ob asistenci krajevne duhovščine vodil sam g. škof monsignor Moors iz Roermonda. Slovesnosti so prisostvovali Papeževi

Fotograf je iznenadil Weisovo družino iz Rheinkampa pri Moersu. Oče je bil na delu. Da bi bili otroci bolj pridni, jim je mati skuhala štrukljev. Le pogledjte jih, kako jih pridno nosijo v usta!

iz Eygelshovena, sorodniki nove redovnice, in slov. izselj. duhovnik. Č. sestri Heleni iskreno čestitamo k njenemu važnemu življenjskemu koraku in ji želimo obilje božjega blagoslova v službi Bogu in bolnikom.

G. Kropivšek, predsednik Društva sv. Barbare v Lindeheuvelu se je prav za božične praznike močno prehladil. Želimo mu, da bi čimprej ozdravil. Isto želimo tudi g. Železniku iz Hoensbroeka, ki se je tudi močno prehladil. Ga. Žohar iz Hoensbroeka, se je že v dec. vrnila iz bolnice. G. Podbevšek Franc, ki si je težko poškodoval nogo, že spet pridno hodi v službo in v šolo.

V družini Romih Slavka in žene Lucije so dobili hčerko prvorojenko, ki jo bodo klicali: Zinika. Veselimo se sreče mlade družine.

Slovenska pisarna v Heerlerheide, ki jo vodi gdč. Hilda Železnik, opozarja, naj tisti, ki žele letos v domovino PRAVOČASNO, to je NEMUDOMA začno postopek za podaljšanje potnega lista, ako njegova veljavnost poteče letos. Po novi uredbi namreč podaljšanje ali zamenjava potnega lista traja zelo dolgo.

Opozarjamo, da je z novim letom 1962. slov. služba božja v Heerlerheide vsako DRUGO nedeljo v mesecu ob pol deveti uri dopoldne.

ZAHVALA. — Iskreno se zahvaljujem rojakom v holandskem Limburgu za darove, s katerimi skrbimo za cvetlice pri sliki Marije Pomagaj z Brezij v Heerlenu.

Gospa Strman topla zahvala za požrtvovalnost. Teden za tednom roma k Mariji Pomagaj in ji prinaša svežih cvetlic. Njej in njenemu bolehnemu soprogu, za naša društva zaslužnemu Slovincu, naj Marija sama poplača njuno zgledno zvestobo.

V letu 1961 se je po naših kolonijah nabralo za cvetlice pri sliki Marije Pomagaj z Brezij 182,50 goldnov. Potrošilo se je 145,50 goldnov. Ostane še 37.— goldnov. — Priporočamo se še za naprej. — Srečno novo leto želi — Ivan BANIČ, l. r.

ZAHVALA. — Pevcem, ki so me prijetno presenetili na božični dan s prelepo slovensko božično pesmijo, se prav lepo zahvaljujem. Naj jim Bog poplača ta njihov trud v takšnem mrazu in na božični dan, ko je vsakdo najraje pri svojih doma, da bi še dolgo vrsto let zdravi delali veselje bolnim in onemoglim. Slovenska pesem je pač najlepší dar, ki ga za tak praznik lahko daste bolnim ljudem. Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat moja prav prisrčna zahvala. — I. Drenovec; Brunssum.

V AVSTRIJI

Salzburg. — V nedeljo, 7. jan., se nas je lepo število zbralo k službi božji, ki je bila tokrat res domača. Maševal nam je in govoril č. g. Janez Rupnik. Sicer pa je v mestu samem sedaj le malo rojakov, ko so se vsi izselili.

V zadnjem mesecu je od beguncev, ki so prosili za zaščito in bi se radi izselili, bilo sprejetih le 20%, ostalih 80% so avstrijske oblasti vrnilo v Jugoslavijo: Zadnjič smo v nekem ljubljanskem listu brali, da bi bilo treba novejšo, ali kakor pravijo, ekonomske begunce, obvestiti o pravem položaju doma. Ko žive po svetu, jih menda zapusti spomin, kako je bilo in zaradi česa so odšli z doma. Če bi bilo kaj treba, bi bila dobra krščanska vzgoja doma, preden odidejo v tujino. Manj težko jim bi bilo v tujini in lažje bi se zadržali kot ljudje in tudi za domovino bi naredili več dobrega.

Dunaj. — Tu je bila prvič služba božja za rojake, ki jih v tem velikem mestu ni malo. Vršila se je tudi predpuštna prireditve slovenskih visokošolcev in sicer v povezavi s hrvatskimi akademiki. Večer je lepo potekel v veliko zadovoljstvo vseh. Visokošolci se trudijo, da bi prišli do primerne ga akademskega doma, v katerem bi imeli svoje ognjišče in središče. Začetki so že narejeni.

Moj rodni kraj, moj rodni dom

Moj rodni kraj, moj rodni dom,
kako si te želim;
nič več v tujini ostal ne bom,
spet k tebi pohitim.

Tam, kjer mi zib'ka tekla je,
oj tam bom srečen le;
tam, kjer izbral sem si dekle,
tja vleče me srce.

Ko pa nekoč poslednjo noč
mi zvonček zazvoni,
ko vse bo preč, oh nikdar več
ne bom odprl oči!

Ne bo stezic, ne drobnih ptic,
nič več jaz pel ne bom;
takrat bi rad poslednjikrat
objel svoj rodni dom.

Poslala Katica, Loiret, Francija.

GOSPA Majda SVETUJE...

Drage bralke! Upam, da ste prijetno presenečene, ko ste zagledale ta naslov in boste sedaj brale vrstice, ki so namenjene vam ženam in dekletom. Zal je prostora malo. Upam pa, da boste tudi s temi skromnimi vrsticami zadovoljne. Trudila se bom, da bo program pester in zanimiv. Vsakega bo pač malo. Recepti, ki vam jih bom priporočala, so vsi preizkušeni in veljajo — razen v redkih primerih, ko vas bom na to opozorila — za 6 oseb. Pri vsakem receptu bom najprej v oklepaju navedla potrebno količino živil. Tudi sem in tja nekaj koristnih nasvetov bo zraven in še beseda neizkušenim gospodinjam in našim dekletom. Če z vsem ne boste zadovoljne, vas že vnaprej prosim ne potrpljenja. Pa začnimo v božjem imenu!

*

Našim kuharicam tokrat postrežem z receptom PRIMORSKIH KRAPKOV, ki so v predpustu prav primerna slaščica.

PRIMORSKI KRAPKI (Testo: 14 dkg sur. masla ali margarine, 28 dkg bele moke, 2 rumenjaka, par žlic belega vina, par žlic smetane, ščep soli. — **Nadev:** 15 dkg zmletih

orehov, 8 dkg zmletih mandljev, 8 dkg zribane čokolade, pest v rumu namočenih drobtin, sok 1 pomaranče, sesekljane limonove lupinice, zavitek vanilijevega sladkorja, sladkorja v prahu. Obilo zabele — pol masti, pol olja za cvrtje; sladkor v prahu za posipanje.) Presejani moki pridaj surovo maslo, katerega z nožem sesekljaj in z valjarjem streš. Nato dodaj 2 rumenjaka, nekaj žlic belega vina in smetane in ščep soli. Naglo zgneti testo, ki ga pustiš 20 minut počivati. Nato ga tenko razvaljaj in zreži, najbolje s kolescem, na kvadratke. Na sredo vsakega položi žličko nadeva, robove namaži z beljakom in prepogni kvadratke, da boš dobila čedne krapke. Te nato ocvri, hladne posuj s sladkorjem in serviraj!

NEIZKUŠENE GOSPODINJE se cvrtja velikokrat boje. Je pa to enostaven postopek, katerega se ne bo nobena ustrašila, če bo upoštevala sledeče: Uporablaj dovolj globoko ponev ali kozico, najbolje železno ali položeno. Vanjo daj toliko zabele, da bo jed v njej plavala. Najbolje je, da vzameš mast ali olje ali vsakega pol. Maslo in margarina se pri cvrtju penita. Ne uporabljaj ju! Zabelo razbeli! Za močnate jedi je dovolj vroča, kadar vanjo vržena kroglica testa potone, se takoj dvigne in se začne cvreti. Za meso preizkusi zabelo z drobtinico kruha. Ta mora ostati na površju, kjer se takoj začne cvreti. Ocvrto jed položimo na pivni papir, ki posrka odvešek maščobe, serviramo jo vročo ali mrzlo, kot zahteva recept.

Naslovi izseljenskih duhovnikov

ANGLIJA: Ignacij Kunstelj, Offley Road 62, London S. W. 9., England (Tel. RELiance 6655).

BELGIJA: Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Liège, Belgique (Tel. 04/233910). — Kazimir Gaberc, Grand' rue 211, Charleroi, Belgique (Tel. 07/328435).

FRANCIJA: Nace Čretnik, 4 rue Saint-Fargeau, Paris 20. — Jože Flis in Ciril Lavrič, oba:

7 rue Gutenberg, Paris 15. — Stanislav Kavalari, Pavillon XII/43, Billy-Montigny, Pas-de-Calais, France. — Msgr. Valentin Zupančič, 17 rue Claude Debussy, Liévin, Pas-de-Calais, France. — Anton Dejak, 33 rue de la Victoire, Aumetz, Moselle, France. — Msgr. Stanko Grims, 24 rue N. Colson, Merlebach, Moselle, France. — P. Jakob Vučina, 11 Montée Claire-Virenque, Nice (A. M.), France.

NEMČIJA: Ciril Turk in Ivan Ifko, oba: Mathildestr. 18, Oberhausen-Sterkrade., Westf., W. Deutschland (Tel. 62676). — Dr. Franc Felc, Seidenstr. 39, Stuttgart-West. — Dr. Janez Zdešar in Franc šeskar, oba: Zieblandstr. 32/II Rgb., München 13, W. Deutschland, (Tel. 5500296).

NIZOZEMSKA: Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Luik, Belgique.

ALI ŽE VESTE...

FEBRUARSKA UGANKA

...da posušeni pomarančni olupki sijajno gorijo? Posušimo jih na peči ali v mlačni pečici. Zjutraj z njimi zlahka podkurimo, ker eterična olja, ki so v olupkih, gorijo z živahnim plamenom.

...da moške srajce hitreje operemo, če suhe ovratnike in zapestja temeljito nadrgnemo z vlažnim milom in potem namočimo v milnico.

MLADE DEKLICE bi svojo lepoto tako rade poudarile z lepotilnimi sredstvi, pa so pri tem hudo nespretnе. Zato za Vas nekaj nasvetov. Po mojem mnenju naj se dekle pred 18 letom ne lepotiči. Vsekakor pa se gajte le po dobrih kozmetičnih sredstvih in to: skromno. Mladostna svežina je najlepši okras. Kar zadeva rdečil, uporabljajte same nežne barve — te so baš letos v modi — in pazite, da se barva rdečila priklada barvi vaše polti. Na ustnice nanesite samo tenko plast in ne spreminjajte jim oblike. Namesto rdeče packe pod nosom, ki večkrat vzbuja samo gnus, okrasite ustnice s pristrčnim smehljanjem, ki ga bo vsakdo vesel.

Pa prihodnjic še kaj! Pozdravlja vas — gospa Majda.

F — B — U — R	Ime meseca
M — T — J —	svetnik, ki razbija led
S — E — N — C —	praznik v februarju
Z — M — T —	jih dela veter
P — E — O —	vrsta kuriva
K — A — T — A	mera za drva

ZA GOSPODINJE

KUH — — — —	pripravlja jedila
KUH — — — —	kuhinska potreščina
KUH — — — —	prostor v hiši
KUH — — — —	aparatus za kuhanje
KUH — — — —	kuharjevo opravilo

SOVJETSKA MESTA

Iz naslednjih zlogov sestavi tri ruska, tri ukrajinska in tri sibska mesta:

Vol — nin — grad — le — grad — kva — go — mos.

Ta — ki — lviv — jal — ev.

Stok — jar — vo — vla — omsk — di — kutsk.

REŠITEV UGANK IZ 1. ŠTEVILKE

Zlogovnica: Molimo za ločene kristjane!

Novoletno voščilo: Srečno novo leto!

Napitnica: Kolikor kapljic, toliko let Bog nam daj na svet živet!

Zagonetka: Ostani zvest Naši luči v novem letu!

U G A N K E

POSETNIKA

Janko Kragar

V katerem kraju Slovenije se je ta fant letos smučal?

Gumbnica. — Mesar sreča prijatelja cvetličarja in mu pravi: »Eni stvari se pa čudim: cvetličar si, pa nikdar nimaš nobene rožice v gumbnici.« Cvetličar se nasmehne in mu odgovori: »Saj to se razume, moj dragi. Ti si mesar: ali si že kdaj vtaknil v svojo gumbnico kakšno klobaso?«

NAŠA LUČ

je namenjena Slovincem po zapadni Evropi

11. letnik

1962

Iziđe desetkrat v letu (vsak mesec razen junija in avgusta).

Za uredništvo odgovarja dr. Janko Hornböck. Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Dopise za številko, ki izide konec meseca, mora uredništvo prejeti vsaj do 10. v mesecu.

List lahko naročiš pri bližnjem poverjeniku ali pa naravnost pri upravi v Celovcu.

Uredništvo in uprava imata NASLOV: „Naša luč“, Viktringer Ring 26, Celovec-Klagenfurt, Austria.

Če list naročiš pri upravi, STANE na leto 28 šil. ali protivrednost: 50 brf, 6 NF, 4 h. glđ, 5 DM, 700 lir, 12 angl. šil., 8 norv. kron, 6 švedskih kron, 9 danskih kron, 1,50 dolarja.

Printed in Austria